

[Udenrigsministeren]

amerikanske kongres, at NATOs forsvarsplanlægning, der jo hvert andet år opstiller vejledende mål for medlemslandenes fremtidige forsvarsbidrag, skulle indeholde et amerikansk styrkemål om produktion af disse binære kemiske våben.

Drøftelsen af dette spørgsmål er nu indledt i NATOs organer. Selv om den amerikanske holdning til dette styrkemål, der jo er formuleret af Saceur, formelt ikke foreligger på nuværende tidspunkt, er der næppe tvivl om, at den vil være positiv.

Men for god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at styrkemål i henhold til NATOs procedure altid er uforpligtende, og at selve beslutningerne under alle omstændigheder vil være et nationalt anliggende, i dette tilfælde et amerikansk anliggende.

Men både til hr. Pelle Voigt og til hr. Hans Hækkerup skal jeg for at undgå unødige spekulationer sige, at den klare danske holdning til kemiske våben er velkendt af vore allierede. I konsekvens af den klare danske holdning kan Danmark naturligvis ikke give udtryk for støtte til en amerikansk produktion af binære kemiske våben.

Til hr. Albrechtsen må jeg sige, at han har hørt forkert; jeg sagde ikke, at jeg ikke havde kendskab til, hvad der foregik i NATOs organer, jeg sagde, at en beredskabsplan som den, jeg indledningsvis omtalte, mig bekendt endnu ikke er blevet fremlagt i NATOs organer.

Jeg mener ikke, at man i alle situationer kan sige, at det, at man moderniserer nogle våben og dermed måske oven i købet nedbringer antallet af dem, kan kaldes oprustning. Det mener jeg heller ikke nødvendigvis man kan gøre her, hvor der, som jeg indledningsvis sagde, jo lægges op til, at antallet af kemiske våben i Europa skal reduceres. Det mener jeg ikke man uden videre kan kalde en oprustning, og jeg kan klart afvise hr. Albrechtsens påstand om, at denne sag er noget, der skal luskes igennem. Det er noget, vi diskuterer i fuld åbenhed som f.eks. her, og jeg kan kun gentage, at den danske holdning til kemiske våben er yderst velkendt.

Pelle Voigt (SF):

Nu valgte ministeren sine ord med stor omhu, da han sagde, at den danske regering ikke kunne give udtryk for støtte til produk-

tion af disse binære våben og deres placering i Europa.

Det er jo egentlig ikke det, der er spurgt om. Der er faktisk ikke spurgt om, hvorvidt Danmark i givet fald vil tie og samtykke. Der er spurgt om, hvorvidt Danmark sammen med andre lande vil oplade sin røst og gøre den amerikanske præsident og den amerikanske kongres opmærksomme på, at vi synes, dette her er en dårlig idé. Der er ikke spurgt om, hvorvidt man vil holde lav profil i denne sag og ikke sige noget. Derfor vil jeg gentage mit spørgsmål: er det sådan, at Danmark alene eller sammen med andre lande vil protestere mod disse planer ved at meddele, at vi synes, det er en dårlig idé?

Jeg vil yderligere spørge, om denne sag vil blive drøftet på det forsvarsministermøde, som om få dage starter i NATO, og hvilken holdning til sagen Danmark i givet fald vil lægge frem på dette forsvarsministermøde.

Foranlediget af diskussionen om beslutningsforslaget forleden dag og det, at ministeren nu ikke besvarede mit spørgsmål med hensyn til at holde muligheden åben for under andre forhold at indføre kemiske våben på dansk område – noget, vi jo drøftede ganske livligt, da vi forleden drøftede spørgsmålet om en kemivåbenfri zone – vil jeg slutte sig til at spørge ministeren, om det er sådan, at det er dansk politik, at der aldrig under nogen omstændigheder må indføres kemiske våben på dansk område, at denne option altså er lukket én gang for alle.

Hans Hækkerup (S):

Vi er selvfølgelig i socialdemokratiet meget glade for, at regeringen klart giver udtryk for, at den ikke kan støtte deployering af kemiske våben i Europa.

Men det, jeg spurgte om, var faktisk, om udenrigsministeren ville tage et initiativ til alene eller sammen med andre NATO-lande at stille et forslag på førstkommende møde i NATOs ministerråd, hvoraf det fremgår, at Danmark tager afstand fra deployering af sådanne våben i Europa.

Albrechtsen (VS):

Jeg forstod, at udenrigsministeren kunne bekræfte, at sagen altså skal luskes igennem på den måde, at man over for folketinget siger, at der er tale om uforpligtende styrke-